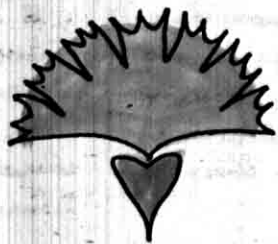

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 100

19 ΓΕΝΑΡΙΗ 1991

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΩΡΤΖ 12, 7ος ΟΡΟΦΟΣ, ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106-77, ΤΗΛ. 3622315 & 3619887 (7-10 μμ.), ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ: 34

ΠΕΡΣΙΚΟΣ: Το αίμα είναι ζηννότερο από το πετρέλαιο

Τελικά ο πόλεμος ξέσπασε στον Περσικό, η καταστροφή πήρε τρομακτικές διαστάσεις και απειλούνται ακόμη χειρότερες εξελίξεις. Αποδεικνύεται ότι τελικά η σύγκρουση είναι πραγματική. Ο Σαντάμ Χουσεΐν ανέβηκε στην εξουσία το 1979, με τη βοήθεια (και χρηματοδότηση) της Δύσης, για ν' ανατρέψει τον πρόεδρο Μπακρ, του κόμματος Μπάαθ, που το 1972 αποφάσισε την εθνικοποίηση των πετρελαίων.

Για άλλη μια φορά κρισιμοποιήθηκε από τις ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Η Βρετανία, Γαλλία, για να κτυπήσει την ιεραρχική επανάσταση του Ιράν. Αλλά, όταν έγινε στρατιωτικά πανίσχυρος, φαντάστηκε ότι θα μπορούσε να γίνει ο χέφτης όλου του αραβικού κόσμου. Βρήκε συμμάχους τους Παλαιστίνιους, την Υεμένη, το Σουδάν, την Ιορδανία, τον Μπεν Μπελά της Αλγερίας και είχε την ανοχή της Λιβύης και του Ιράν. Οι ΗΠΑ τον παρέσυραν σ' αυτά τα αινίδια εκέδια, για να βάλουν σε εφαρμογή τη στρατηγική που αναλύσαμε στα 2 προηγούμενα φύλλα της «Ε». Οι σύμμαχοι του Σαντάμ Χουσεΐν απομυθοποιήθηκαν από τις ΗΠΑ, το Ισραήλ και την Αίγυπτο (ο Μουμπάρακ παύθηκε στην Αμερική) και την κρίσιμη στιγμή

Η ΠΙΤΤΑ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Το Σάββατο 2 Φεβρουάριου, στις 8 π.μ. θα κόψουμε την πίττα, στα γραφεία μας, όπως κάθε χρόνο.

Όχι οι φίλοι και οι αναγνώστες της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ είναι προσκεκλημένοι.

έμεινε μόνος. Αλλά, εκτός ό- πως όλος ο Ιρακινός λαός δεν έκανε πίσω.

Το πρώτο ερώτημα είναι: Πόσο θα αντέξει το Ιράκ σ' αυτή την πρωτοφανή επίθεση; Άλλα ισχυρίζονται ότι απλώς οι Αμερικανοί περιμένουν 15-20 μέρες, να μειωθεί η θανατηφόρα ρύπανση από το βομβαρδισμό των χημικών όπλων, για να μπουν στο Ιράκ. Άλλοι ισχυρίζονται ότι θ' αντέξει μήνες.

Το δεύτερο ερώτημα: Θα αναγεννηθούν οι πετρελαιοπηγές του Κουβέϊτ; Αυτό, αν γίνει, θα αποτελέσει τη μεγαλύτερη οικολογική καταστροφή που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα.

Το τρίτο ερώτημα: Πως θα εννοηθούν οι σύμμαχοι που, αφού ξεμπερδέχουν με τον Σαντάμ Χουσεΐν, θα έρθουν σε ριζή μεταξύ (συνέχεια στη σελ. 4)

ΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΟΧΛΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Το πως δημιουργήθηκε και εξελίχθηκε το, σε πρώτη ματιά απρόσμενο, μαθητικό κίνημα, καθώς και το πως ένα γυνεσιό κίνημα επιχειρείται να εκτραπεί και γίγασει αντισυμβατικό εκπαιδευτικό, αναλύονται σε άλλα άρθρα. Εδώ θα επιχειρηθεί η ερμηνεία των τελευταίων ευχολογισμών γεγονότων, που με αφετηρία και αφορμή το μαθητικό κίνημα αναπτύσσεται στη χώρα, οδηγώντας σε φόνους και γενικότερα όξυνση.

Όλοι, ακόμη και οι της Ν.Δ., συμφωνούν τώρα ότι η απαράδεκτη πολιτική της κυβέρνησης στο χώρο της παιδείας οδηγεί σε αναπόφευκτη εξαγρύμηση. Ο εκτοπισμός και η αλαζονεία δε μπορούσε παρά να πετύχει, ανεξάρτητα από τις όποιες παραπέρα εξελίξεις.

Παραμένουν, όμως, ερωτησμάτια για το πως δημιουργήθηκαν τα γεγονότα στη Πάτρα και ο πρώτος φόνος μαθητή στη νεώτερη ιστορία μας: γιατί, ενώ ακολουθούσε η παραίτηση Κοντογιαννόπουλος και οι πρώτες δηλώσεις του Σαντρία οδήγούσαν σε ειρήνη, δημιουργήθηκαν τα φοβερά γεγονότα της Αθήνας την Πέμπτη του Παρασκευά (10-11 Γενάρη). Γιατί διαφοροποιήσεις υπουργών ΝΔ και γιατί διχογνωμίες μέσα στο ΠΑΣΟΚ για τον τρόπο αντιμετώπισης της Ν.Δ.;

Στα δύο προηγούμενα φύλλα της «Ενημέρωσης» περιγράφεται και αναλύεται η διεθνής και εσωτερική εχθυρία. Με βάση αυτά είναι δυνατό να κατανοηθούν εύκολα τα πρόσφατα γεγονότα και να διαφανούν οι εχθροί τους.

Η κρίση του κόλπου κορυφώνεται και το παιχνίδι που παίζεται (συνέχεια στη σελ. 4)

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ζήσαμε τις πρώτες μέρες μετά τις διακοπές των εορτών γεγονότα, παραπληροφόρηση και ψευδολογίες τόσο αποκάλυπτα αντιδημοκρατικά, που δεν είναι υπερβολή να ονομαζούν φασιστικές εκδηλώσεις.

Η κυβέρνηση σ' όλη την περίοδο των εορτών οργάνωσε σε προπαρασκευά σκοτεινών ενεργειών και θλιβερών (το λιγότερο) ευμενέμετων, για να κάμψει το φρόνημα των μαθητών, για να σταματήσουν οι καταλήψεις από τις 7 Γενάρη.

Διατάχθηκαν οι νεοδημοκράτες γονείς να ασκήσουν αφορτίες πιέσεις στα παιδιά τους, για να ανοίξουν

τα σχολεία.

Προετοίμασαν νεοδημοκράτες καθηγητές, για να εκφοβίσουν τα παιδιά με απειλές (!), απειλές και ... κηρύγματα.

Μέσω της τηλεόρασης και του θλιβερού Πολύβουρα διέδιδαν πως το 90% των σχολείων λειτουργούν. Οργάνωσαν πανελλαδικά ομάδες τραγουδιών, ώστε να επικυρβούν την πρώτη εβδομάδα αντικατάστασης. Αυτό ήταν το πιο αναντρητικό. Εγκαινιάζει Ιοφελές μέρες και επαναφέρει το κλίμα της δεκαετίας του '50!

Έρχαν δύο τέτοιες επικυρβίες. Στη Θεσσαλονίκη, όπου αποκρού- εθηκαν από τα παιδιά, και στην

Πάτρα, όπου οι αλήτες «Κένταυροι» κ.λπ. του Έλβετ εισέβαλαν σε σχολείο, σαν θηρία και όταν έπεσαν χονεϊς, καθηγητές και δημοκρατικοί πολίτες να προ- στατώσουν τα παιδιά από τους τραμπούκους, εκτόξευαν τον καθηγητή Τερμπονέρα. Η θυσία του όχι μόνο ξεθώκωσε την αγανάκτηση όλων των εκπαιδευ- μένων πολιτών, αλλά ουσιαστι- κά χτύπησε τη χώρα από μια νύκτα Αγίου Βαρδολομαίου, έ- σωσε χιλιάδες παιδιά από το θάνατο. Κι αυτό, γιατί δεν τόλμη- σαν πια οι τραμπούκοι να θανα- κτυγίσουν, μια που έπεσε ο Ε- λεωνός Κοντογιαννόπουλος, η κυ- βέρνηση έκανε πίσω και έπεσε (συνέχεια στη σελ. 4)

ΠΟΣ ΠΑΓΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Το μαθητικό κίνημα και η εξέλιξή του, που αναλύεται σε άλλα άρθρα, όσο περνάει ο καιρός άρχισε να δέχεται πολλές "επιδέσεις". Ο αυθόρμητος χαρακτήρας του, η δυναμική του και η επιτυχία του, έβλεπε και μερικοί, έκαναν τα κόμματα να επείνουν να το χειραγωγήσουν και να το εκμεταλλευθούν. Είναι η μοίρα όλων των γνήσιων κινήσεων. Για να αποφευχθεί κάτι τέτοιο, πρέπει να γνωρίζουμε τι ανάλογο έχει συμβεί στη μεταπολεμική ιστορία μας. Τρία σημαντικά κινήματα υπήρξαν με την ίδια κατάληξη:

© Το πρώτο ήταν το ΕΑΜ. Το έτος της Εθνικής Αντίστασης ήταν ένα πρωτοφανές φαινόμενο, που έκανε το λαό μας να μετασχηματιστεί σε ένα βουνό: να εφαρμόσει πρωτοφανείς για την εποχή του διεκδικώντας δικαιώματα ελευθέριας να πάρει μια γεννήσι ανεξαρτησία. Όμως στην ηγεσία του απέσιος βήματα στοιχεία που άλλος εκκοπώς ανεξαρτησίας είχαν. Το ΚΚΕ (Ρούσκος, Ιωαννίδης) πέταξε από απελευθερωτικό μέτωπο να το μετατρέψει σε αντιστάση σε όργανο της σοβιετικής πολιτικής και μετά τη εμφάνιση της Γαλλίας σε όργανο διαίτησης του προεδριού και επαγγελματικό κίνημα της χώρας, με ανταλλάγματα τη διάλυση από τους Εγγλέζους της Πολιτικής Δεξιάς (βλ. ΑΣΚΕ 2).

© Στη δεκαετία του '30, μετά από τα ευρήματα της ήττας στη Εθνική Αντίσταση αναπτύσσεται στα εφτά το κίνημα του 1-1-4, που εκφράζει τις νέες κοινωνικές συνθήκες, την αφανισμένη από το ξεπούλημα του Κυπριακού Αγώνα, τις απαιτήσεις για μια νέα παιδεία, μια νέα κοινωνία. Φρόντισαν πολύ γρήγορα να το εγκαταστήσουν στην πολιτική κοίτη της Ένωσης Κέντρος και να το χειραγωγήσουν και, μάλιστα, να έδωσαν σαν κύριο εκφραστή του στις αρχές της δεκαετίας του '60 του Ανδρέα Παπανδρέου. Ούτε κι αυτό κατάφερε να εκφραστεί αυθεντικά, να κινητοποιήσει σε το λαό σε ενεργητικό φορέα καθοριστικού προστηνίου και προγράμματος και, τελικά, διαλύθηκε με τη δικτατορία του '67.

© Ημέρα στη δικτατορία διακοπών και πάλι οι όροι για την ανάπτυξη ενός λαϊκού κινήματος. Η νέα γενιά, με αφορμή τον εκδημοκρατικό στην Παιδεία, προχωρεί σε ζητήματα εθνικής ανεξαρτησίας και κοινωνικής αλληλότητας, που αμφισβητούν ευρύτερα στρώματα. Κορύφωση των αγώνων η κατάληψη της Νομικής και η εξέγερση των Πολυτεχνείων, που παίρνει παλλαϊκό χαρακτήρα, παρά τις προσπάθειες του ΚΚΕ και των παλαιών αστών πολιτικών να τα περιορίσουν. Ο τρόπος που γίνεται η μεταπολίτευση, χωρίς δηλ. να διαούν οι μηχανισμοί του αυταρχισμού, και η εσω "από μηχανής θεός" εμφάνιση του ΠΑΣΟΚ, που εκπράζει μια προαπλημένη γραμμή για εθνική ανεξαρτησία και σοσιαλισμό, οδηγούν το κίνημα αυτό στην αφοροίωσή του και στον εμφύλιο. Όπως σήμερα έχει γίνει φανερό, η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ήταν ο Αδόλφος Ήλιος των Γένων, ώστε το καθεστώς να μείνει άδικο. Ο αγώνας της γενιάς αυτής προδίδει, με διλήρη μαζικότητα το ξεπούλημα κάθε ιδανικού και των εξαχρείων πολλών από τους τότε πρωταγωνιστές.

Κίνδυνοι και προοπτικές του μαθητικού κινήματος

Η εκδήλωση της αγανάκτησης των μαθητών ήταν αυθόρμητη. Τα μεγάλα κόμματα, που από πολύ καιρό έχουν χάσει την αξιοπιστία και τη δύναμή τους στην κοινωνία, δεν είχαν τη δυνατότητα σε πρώτη φάση να ελέγξουν το μαθητικό κίνημα, σε αντίθεση με τον έλεγχο που ασκούν στο συνδικαλιστικό των φοιτητών και μαθηγών. Οι μαθητές ανεξαρτησία με ωρφέστα τις μεθοδεύσεις καταστολής κυβέρνησης και κομμάτων και, μάλιστα, με υατί το πρωτοφανές. Την ουσιαστική συνπαρσία ηγεσίας ε' αυτών των αγώνων. Άρα, οι κίνδυνοι παραμένουν. Η αρχική αληθινότητα των μαθητικών επιτελείων μπροστά ε' αυτό το φαινόμενο της ανάπτυξης ενός αγώνα με τη λογική της αντιστάσεως σε

μεγάλα κόμματα μεταβλήθηκε σε προσπάθεια προεκταρμής και αφοροίωσής. Ήδη, όπως σε άλλο άρθρο αναπτύσσεται, χρησιμοποιείται ο αγώνας τους για τη διατήρηση των περιόρων του Γένους, για την προώθηση στην εξουσία των ανδρών τους.

Η διατήρηση του κινήματος και της φυσιογνωμίας του, η διεύρυνση του ρόλου του ως πρωτοπορίας για την υπόθεση της Παιδείας, που αποτελεί ακρογωνιαίο άξονα κάθε ενοτήματος, προϋποθέτει, κατά τη γνώμη μας, την επεξεργασία προτάσεων και θέσεων, δηλ. στρατηγικής, από μόνους με τους διδασκόμετες και τους γονείς. Με διαδικασίες ανοιχτές, ώστε να αποτρέψουν την μαθητική διεύθυνση, που εδoκίμει σε κλειστά αντιπροσωπευτικά όργανα.

Το κίνημα αυτό μπορεί να πετύχει, αν διδαχθεί από την πείρα των προηγούμενων. Το ξεκίνημά του είναι ελπιδοφόρο.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΙΜΕΣ ΣΤΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΕΣ

Στα πλαίσια του περιβάλλοντος δακτύλου η ΕΟΚ είχε ζητήσει εύκολη υφιστάμενη διακόσμηση του Προϋπολογισμού του '91, ώστε να μην υφούν τα ελλείμματα του δηλωσίου. Το Υπουργείο Οικονομικών, για να "ισοσκελίσει" τα έσοδα, από τα οποία σήμερα το 65-70% πηγάζουν από πληρωμή εισοδημάτων και εισοδηματικών δακτύλων, έχει εγγράψει "ένταστα έσοδα" 600 δις δρχ από υπηρεσιακά αόλογο, ιδιωτικοποιημένα δέκο, πωλήσεις προβλεπόμενων, επί πληρωμή φορολογική κήη.

Επειδή προφανώς είναι δυσχερές, αν όχι αδύνατο, η πραγματοποίηση των εσόδων αυτών, η κυβέρνηση επιδιώκει τη διαχείριση των χρημάτων κυρίως με παρασιτισμούς στα υπαρκτά αόλογο. Για το σκοπό αυτό θέσπισε το "πόθεν έσχες", την υπεραξία (μέτρα που υπό άλλες συνθήκες θα ήταν ενωικά) και αύξησε τις τιμές στην οικονομία, ώστε να περιοριστούν την ύλη των μεγάλων προς αστών.

Από την άλλη, η φορολογία που καταδικάσει περιορίζει αυτήν την διαδεδομένη υπεραξία για ανάπτυξη και φυσικά εισορίζει σε ύλη το κόστος τους. Τώρα πια όλοι δουλεύουν για τα δακτύλα ε' ένα φανταστικό κόσμο, που οδηγεί με γρήγορα βήματα τη χώρα στην οικονομική καταστροφή.

ΣΚΑΝΔΑΛΑ:

Εξ οικείων τα βέλη

Είστε έχασε με πολλές φορές τη γνώμη μας για τη διαφορά που χαρακτηρίζει αυτούς που κυβερνούν τη χώρα μας. Στο προηγούμενο φύλλο μας αναφέραμε σε ορισμένα από τα σκάνδαλα, που πρόλαβε να κάνει μέσα σε 6 μήνες η κυβέρνηση της ΝΔ (Ολυμπιακή, ΟΤΕ, Κέρεντζε). Στο φύλλο αυτό θα ασχοληθούμε να μιλήσει ένας δικός τους άνθρωπος, ο δημοσιογράφος Ν. Νικολάου, παλιός υποστηρικτής (γράφοντας στην "Καθημερινή") του ΠΑΣΟΚ και προσηνικά του Α. Παπανδρέου και τώρα (γράφοντας στο "Βήμα") της ΝΔ και προσωπικά του Κ. Μητσοτάκη.

("... η ευαισθησία του κ. Κ. Μητσοτάκη σε αυτά τα θέματα ...")!!! ... « τα αυτιά μέτρα,

που είναι αναγκαία να πάρει η κυβέρνηση, για να ανακόψει την υστρίη ».)

Γράφει λοιπόν στο "Βήμα" στις 6/1/91, ευχαριστημένος προφανώς από κάποια μοίρα: "... ακούγονται ακόη και σε υπουργικά γραφεία, αλλά και σε πρωτοπουργικά περιβάλλοντα: ...

Ακού δώσαμε τα υπόμνημα στους Γερμανούς, πρέπει να αναθεωρήσει το μέτρο στους Γάλλους... "..." οι ανήσεις και ευνοϊκές μεθοδεύσεις των μελών είναι βέβαια εύλογες, αν ενοφεί μακείν ότι, όπως λέγει αφοκός υπουργός, έρχα της τάξεως των μετρώ μπροστά να δώσουν προμήθειες ύψους 5 δις. δρχ !!! »... "..." ήδη στο ε-λαιοκίνητο... εφορολογείται υπουργός, η Ελλάδα θεωρείται αναλίανστη χώρα στο θέμα των οικονομικών διαγωνισμών. », και

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ : Αίτια και χαρακτήρας του Κινήματος

69.3

Ζούμε τις μέρες αυτές ένα μεγαλειώδες κίνημα της νεολαίας, που αποστόμωσε όσους κόμματα χρόνια τώρα ότι ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται ποτέ πια να ζαναγκωθεί το κεφάλι. Ο Β. Κοντογιαννόπουλος, εξέχων εκφραστής μιας άθλιας ιδεολογίας, εξευτελίστηκε σε λίγες βδομάδες, μαζί μ' αυτούς (καθηγητές, γονείς και τους ελαττωμένους μαθητές), που το μόνο που ξέρουν στη ζωή τους είναι να υπακούουν στις εντολές της όποιας εξουσίας.

Άρνηση ενός συστήματος

Το κίνημα των καταλήψεων είναι ένα κίνημα άρνης, αγανάκτησης, διαμαρτυρίας, καταγγελίας και, κυρίως, άρνησης ενός συστήματος. Ορίσαμε ειδή, ειδή. Έχινε φανερό η αντίθεση ανάμεσα σε μια κοινωνία διαλυμένη και διεφθαρμένη και στα διδάγματα και στόχους, που υποκρινόταν ότι επικρατούσε η παιδεία της. Έχινε κατανοητή η έλλειψη προοπτικής: Φάνηκε ανάγλυφη η απουσία πραγματικής παιδείας, συστηματικής οργάνωσης της και συνδεδεμένης της με τις κοινωνικές αναγκαιότητες. Μιας παιδείας που δεν υπολογίζει καν τη δεκτικότητα των μαθητών, τις προελαμβάνουσες παραστάσεις τους και επιχειρεί μηχανικά τη μεταφορά «γνώσεων». Ακόμη και τα φυσικά εγκρίσματα της, οι εκπαιδευτικοί, μετά τις ταπεινώσεις των τελευταίων χρόνων, έλαγχαν να τηρούν και τα προγράμματα και οι νέοι το διαλεδάνδηναν.

ΕΤΣΙ... Τα μέτρα του Κοντογιαννόπουλου (δηλαδή της κυβέρνησης) ήταν μόνο η αφορμή· ήταν η σταγόνα που ξεχείλιζε το ποτήρι. Το κίνημα ξεκίνησε με μεμονωμένες καταλήψεις. Στην αρχή κανείς δεν τους έδωσε ιδιαίτερη σημασία, όπως και παλαιότερα σε ανάλογες περιπτώσεις. Όμως η ίδια η κοινωνία (οι γονείς) γενικά ήταν πια διαφορετική. Άλλωστε είχαν προηγηθεί οι απεργίες του Σεπτεμβρίου. Γρήγορα οι καταλήψεις επεκτάθηκαν με την ανοχή της. Συνειδητά τα παιδιά αντέδρασαν στην αρχή κυρίως για τις απουσίες. Υποσυνείδητα όμως η αντίθεσή τους και οι επιδιώξεις τους ήταν ευρύτερες. Και άνοιξαν μέσα στις καταλήψεις.

Η αλαζονεία της εξουσίας

Η αλαζονεία της εξουσίας δεν επέτρεψε στους κυβερνώντες να κατανοήσουν ότι τα παιδιά δεν άντεχαν την παραμικρή επιβίωση καταπίεσης που είχαν τα ροιπιά system, οι ποδιές κτλ. Όταν το κατάλαβαν, ήταν πια αργά. Από την πρώτη μέρα των καταλήψεων τα παιδιά είδαν ότι υπάρχουν πολύ σημαντικά και ωραία πράγματα στη ζωή, που τα ετεροούνται. Είδαν ότι μπορούν να έχουν γνώμη για τη ζωή τους· ότι ο ευμνηστικός τους δεν είναι άλλο ένα ρομπότ-εχθρός, που επιβουλεύεται τη δική τους θέση στο Πανεπιστήμιο, αλλά ένας φίλος ή αδελφός, που η παρσία του χαρίζει καρδιά και ευτυχία· ότι έχουν κι αυτά μια προσωπικότητα, που οφείλουν όλοι να τη σεβαστούν· ότι υπάρχουν και ευγενικά αιτήματα· ότι μπορούν να υπάρξουν άλλα οράματα και ιδανικά, από τον παράνομο πλουτισμό και την κτηνώδη εκτόνωση ή την υποταγή και το βόλεμα, που καλλιεργεί η διεφθαρμένη και υποκριτική κεφαλαιοκρατική κοινωνία. Το ροιπιά system είναι πια μια παρουνίδα.

Ένα αυθόρμητο κίνημα

Το κίνημα των καταλήψεων είναι ένα αυθόρμητο κίνημα. Δεν το υποκινώσε κανένας. Τα 2 κόμματα της λεγόμενης αντιπολίτευσης είναι πολύ μακριά. Απλώς, εκ των υστέρων προσπαθούν να εκμεταλλευτούν [βλ άρθρο σελ. 1]. Αντίθετα οι μαθητές ήταν αυτοί που υποκινούσαν τους φοιτητές να τους μιμηθούν, τους καθηγητές να ζαναρχίσουν να ελπίδουν μετά την ήττα του καλοκαιριού και τους γονείς να θυμίζουν τα νιάτα τους. Η προσπάθεια επιρροαζομένου ήταν προς την αντίθετη κατεύθυνση. Το υπουργείο και οι καθηγητές-εργεπά, με εκβιασμούς και απειλές ότι θα χάσουν τη χρονιά, προσπαθούσαν να επάσουν την κατάληψη. Πολλοί γονείς-παπποί της ΝΑ πίεζαν και απειλούσαν τα παιδιά τους, ακόμη και έσω από τα

σχολεία, για να μην κλονιστεί η κυβέρνηση, από την οποία περιμένουν κάποιο ρουεφέτι. Επιστρατεύθηκαν και τραμπούκοι σε ορισμένες περιπτώσεις (με ακραία περίπτωση της Πάτρας) και απειλήθηκε η παρέμβαση των εγκαταλεμένων. Τα παιδιά άντεξαν ε' όλ' αυτά. Επέδειξαν μια παλληκαριά, που κανείς δεν την περίμενε. Κέρρισαν μια νίκη γούτρου με τον εξευτελισμό του Κοντογιαννόπουλου (δηλαδή της κυβέρνησης) και όσων τον υπηρέτησαν. Ακύρωσαν τα μέτρα που χειροτέρευαν την κατάσταση. Παλεύουν να βελτιώσουν ό,τι υπάρχει. Η ελληνική κοινωνία τους οφείλει ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΕ, γιατί της δίνουν το δικαίωμα να ελπίσει.

Η ανάγκη ενός άλλου προγράμματος

ΟΜΩΣ. Ο αυθόρμητος χαρακτήρας του κινήματος δεν αποτρέπει αρνητικά φαινόμενα μέσα στις γραμμές του και, κυρίως, του δίνει αμετακίνητα όρια. Το κίνημα γνωρίζει τι θέλει, αλλά δεν προτείνει. Αναμενόμενο αυτό, αφού ωριμότερα κινήματα, όπως των φοιτητών και των καθηγητών δεν είχαν ούτε έχουν μια σοβαρή και ολοκληρωμένη πρόταση, δηλαδή ένα ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ για την παιδεία. Το πρόβλημα είναι ακόμη δυσκολότερο, γιατί το σύστημα της παιδείας είναι δομικό στοιχείο ολοκληρωμένου του συστήματος που εξαπλώνει την Ελλάδα, που με άτομα ελληνικής φυλής (και όχι πάντα) έχει την πατρίδα μας τυφλό υπηρέτη ξένων (των μεγάλων) δυνάμεων. Τα παιδιά πρέπει να συνειδησουν να υποτάσσονται, για να ανέχονται την ταπείνωση της ξένης προτασίας. Τα παιδιά πρέπει να θραίνονται από τα σχολεία ημιμαθή, ώστε οι Έλληνες να μην είναι ικανοί ν' ανταγωνιστούν τους ξένους (ιδιαίτερα μετά την καταστροφή του 1992).

Αν αυτό το σύστημα παιδείας καταρρέει, θα καταρρεύσει όλο το σύστημα της εξουσίας στην Ελλάδα. Άρα και το κίνημα της παιδείας είναι σε τελευταία ανάλυση ταξικό και η πρότασή του μπορεί να υπάρξει μόνο μέσα ε' ένα γενικό πολιτικό πλαίσιο. [βλ. άλλο άρθρο σελ. 2]

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ 'ΗΜΕΤΕΡΩΝ

Όπως απομαχίστηκε πρόβατα, για να δώσει η ΕΟΚ το δάνειο των 2,5 δις δολ., ζήτησε, μεταξύ άλλων, τη μείωση κατά 40% σε πρώτη φάση, δηλ. μέχρι τέλους του '92, του συνολικού αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων.

Είναι γνωστό ότι η Νομισματική Επιτροπή της ΕΟΚ "συνέστησε" την απόρριψη του δανείου και την προσαγωγή της Ελλάδας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που διαδέχεται μηχανικούς στενής παραμορφώσεως της ελληνικής οικονομίας και, συνεπώς, εξασφαλίζει την αυστηρή τηρηση των "όρων", που επιβάλλει.

Τελικός στόχος, βέβαια, είναι η άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, που εξυπηρετεί δύο βασικούς στόχους:

- * την ευχερή μαζική τους απόλυση (μικρύν για 50.000 έως 60.000 σε πρώτη φάση)

- * την ευνοχία διορισμού των ευάεστες "ημετέρων".

Στο ΒΗΜΑ της 6/1/91 ζαφνικά και "αδύα" δημοσιεύτηκε έρευνα-χιάζηση με τίτλο **ΚΟΧΙ ΣΤΗ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**, όπου η χειροψηφία των ερωτηθέντων εμφανίζεται υπέρ της άρσης της μονιμότητας.

Είναι φανερό ότι αυτή η πολιτική δημιουργεί ένα μείζον κοινωνικό πρόβλημα. Αλλά για τους κυβερνώντες προέχουν οι εντοχές των ξένων προτασιών τους και, κατά δεύτερο λόγο, τα στενά νομικιστικά συμφέροντα. Το συμφέρον του τόπου έρχεται τελευταίο.

ΣΧΟΛΙΑ

ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ!!

Συνεργείστε να ευοδωθούν οι προτάσεις των "ελευθερονιστών" όλων των κομμάτων (δηλ. αυτών που εξυπηρετούν τα εθνικά συμφέροντα) και να δοίμε μια κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον έμπειρο αντιπρόεδρο το Σημίτη και τον Τζανετάκη, υπουργό Δημ. Τόλης το Μ. Θεοδωράκη, Ομοσποντίων τον Παπαγιαννάκη, Πολιτισμού τον Ανδρονάκη κτλ ή κάποιος έτσι. Αυτές είναι οι νέες ιδέες.

Κι αυτός προδότης;

Καθόλος γούρραμος τον τελεταίο καιρό ο Χαρίλαος. Μήπως βλέπει κι αυτός ότι δύσκολα μπορούν να συνυπάρξουν ε' ένα κόμμα οι "δογματικοί" και οι "ελευθερονιστές" μετά το 132 συνέδριο του ΚΚΕ; Μήπως φοβάται ότι θα είναι κι αυτός όβριος ένας γραμματέας που θα γράφει ως προδότης; Μήπως θυμίζονται κάποιους "ευνεργούς" ότι έχει κάνει κι αυτός δήλωση το 1937 στην Αυστρία;

ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ Ι

Ο μεγάλος "δημοκράτης" Γιορμπασέφ, έστειλε ήδη τα τσέκ και εισήγαγε νόμο στη Λιθουανία και τη Λετονία, με την υποστήριξη των Γερμανών προτασιών του και την ανοχή όλων των άλλων "ευφράνων", που αγωνιστούν για την ανεξαρτησία του Κουβέιτ. «Δεν το ήξερα», λέει. Και φέρει απορούμε: Αφού το έμαθε τι έκανε;

ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ ΙΙ

Σήμερα στην ΕΣΣΔ τίποτα δε δουλεύει. Η παραγωγή είναι κατά 25% μικρότερη από το 1985. Όλα τα στελέχη περιμένουν, μόνο τις μίζες. Ο Γιορμπασέφ πρέπει πρόφτα κι αφήσει την παραγωγή να σαπίσει, για να έρδαν οι εισήγες της Δύσης να στείλουν βοήθεια στον πεντακάτω λαό. Ποιος άλλος έχει ταπεινώσει τόσο πολύ το ρωσικό λαό;

Αλβανικά

Για την Αλβανία φαίνεται πως δεν υπήρξε εσφίς συμφωνία ΗΠΑ-Γερμανίας, ίσως μικρής επούλαότητας της. Έτσι οι εξελίξεις εκεί δεν ακολουθούν ρυθμούς προκαθορισμένους, παρότι κύρια ενδιαφέρονται οι ΗΠΑ, η αυτό στάθηκε πριν λίγους μήνες ο Σαμαράς. Κάτι πάντως άρχισε να κινείται και ήταν επόμενο οι όποιες διαφοροποιήσεις να διεξέρουν το ελληνικό στοιχείο εκεί.

Όμως υπήρξε παρέμβαση θεωρήσαν τον Σαμαρά υπουργό της Ελλάδας και πήραν στα σοβαρά όλα ρητά ή έμμεσα τους είπε και έτσι έπλεαν εύκολα στην παγίδα του Αλία και εγκατέλειψαν τον τόπο τους. Ίσως τώρα είναι αργά να διορθώσουν τα πράγματα. Πάντως είχαμε κρείσσεται κάθε είδους βούληση να τους παρακείδει.

Υπάρχει όμως σοβαρό πρόβλημα. Η Τσοτάκης και Σαμαράς χέρουν θέμα μοναδικότητας, ενώ παραδοκούν οι Τούρκοι για τη Θράκη. Αρέλεια ή...;

Οι νέοι προβάτες

Έχουμε ήδη επισημάνει πως οι ΗΠΑ δίνουν αρκετές διέξοδες τους στη Γερμανία, που οι ίδιοι δημιουργήσαν. Και μάλιστα χωρίς συμφωνία με την υπόλοιπη ΕΟΚ.

Και να η επιβεβαίωση. Μας κορυφώνει η Γερμανία διωρών οπλιισμό (και στην Τουρκία), προφανώς από τα πεπαιδωμένα αίσθηματά της. Αν Γερμανίας. Μας θυμίζουν τα αμερικανικά FMS και έχουν την ίδια σημασία πολιτικές και στρατιωτικές ελάρσεις. Αντί για όπλα δε μας δίνουν τα 30 δισ. δολάρια (και περισσότερα) που μας χρωστούσαν;

Τα ίδια φυσικά κλο νέος

Έπρεπε ο Κοντογιαννόπουλος και μερικοί επιδούν πως ο καινούργιος Σουφλιάς, θα είναι τοις μέτρων λογικός. Όταν ρωτήθηκε όμως για το περιεχόμενο του "διαλόγου", ουδέποτε είπα τα ίδια. Και ιδιαίτερα αν θα επιμένει για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, απάντησε: «θα μουν στο τραπέζι της ευθύτητας. Και τέλος, τέλος είναι αντιπροστασιατικό»!

Τέλος, τέλος; Αλλά και για το Σουφλιά το Σύνταγμα είναι κουρέλι!

Και μια διόρθωση: Το 80% των πετρελαίων του Κουβέιτ ήταν αμερικανικά κι όχι αγγλικά, όπως είχαμε γράψει στη προηγούμενη σελίδα. Στο Μπαρέϊν η Αγγλία έχει το 30%.

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ: ΜΟΧΛΟΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

(συνέχεια από τη σελ. 1) κορυφώνεται επίσης παρακαλές της προέδρας της 15ης Γενάρη.

Τα αίτια των γεγονότων

Είναι επόμενο η κορυφαία αυτή κόντρα να έχει τις επιπτώσεις της στις χώρες που τα αντίστοιχα εμφάνισαν και οι πολιτικοί εκπαιδευτές τους παίρνουν επηρεαστικό ρόλο. Στην ίδια την Αμερική η διαμάχη είναι εμφανής. Παρακωλύεται η διακίνηση υπουργών και πρόεδροι επίδοτοι, φιλοεθελοντικοί, και κυριαρχεί ο Σαν-νόνισμος. Στη Γαλλία ο Μισσεράν επιμένει. Αφού δε γίνεται πόλεμος, ας γίνει τουλάχιστον χρήσιμα ειρήνη!

Στην Ελλάδα, όπως η πολιτική καμιά σχέση δεν έχει με ελληνικά κριτήρια και ελέγχους, η διαμάχη ήταν λογικό να πάρει δραματικότερες μορφές. Οι δύο αντιστεμένοι, οι δύο εχθροί όντως παρατάξεις, που διαπερνούν τα κόμματα, σχεδόν έπαυσε να τηρούν τα προγράμματα. Τα εμφάνισαν που διακινούνται είναι γενικά τεράστια, αλλά και τα εδωκότερα (οτε, με το καί) για τα ελληνικά δεδομένα πολύ επηρεαστικά. Έτσι με τα τις σοβαρές μεταλλάξεις και παρόδοξα των δημοτικών εκλογών, πρίσκα ταράσσεται το ΠΑΣΟΚ. Πάγκαλος και Σημίτης προσαλούν, η Μέλινα "δεν είναι χάντρα στο κομμοβόλο του Αντρί" και 29 βοσκόμενες κινδυνεύουν ανταρσία.

Η διαμάχη στη Ν.Δ.

Τώρα ήρθε η ώρα της Ν.Δ. Με αφορμή την πανωλεθρία της κυβέρνησης στην ανακατασκευή της με τους λαδίτες ο Έβερετ (διηύθυνε της επιχείρησης από το Υ. Α.η. Τάξης την Πέμπτη) και οι λοιποί δημιουργούν αναστάσιση στη Ν.Δ. Για να κλονιστεί η κυβέρνηση εκρίθη πως χρειάζονταν λίγχι και φόντοι (δολοφονία Λαμπρόπουλου, σε θυμωδότη, για να διώδουν το παλάτι και οι Αμερικανοί τον Καραμανλή).

Είναι φανερό, λοιπόν, πως με πρόσημα, με μοχλό το πρόβλημα της παιδείας επιδιώχθηκε η αλλαγή ή τροποποίηση των πολιτικών επιτημοίων, η αλλαγή εκτός ενοχλησμούς των πολιτικών επιτημοίων. Και στο παιχνίδι πρωταγωνίστησαν τα μέσα διαμόρφωσης γνώσης. Πρόβατο το Σημίτης, που για τις ανάγκες της επιτημής τώλησε να μιλήσει για "φασιστική κυβέρνηση"! Πρόβατο τον Έβερετ σε διαβλαστικό, ενώ ο ίδιος το θράδυ της Πέμπτης έδωσε τις διαταγές για το κούνημα της Αθήνας. (τον ίδιο είχαν προβάσει σαν εχθρό του ρουφεταίου, όταν είναι παραινόμενα πως ήταν ο αρχιερέας των παραινόμενων, πηλιάδων, προσήγαμεν στο Δήμο της Αθήνας επί δημόσιας τας). Προβάλλεται ο... Λευκάκης του ΣΥΝ (αυτοεξορία) λέει (16-1-91): "είναι αδύνατον ανάγκη να δημιουργηθεί ένας νέος πολιτικός οργανισμός από τους εκφυλισμένους όλην των κομμάτων".!! Και στην "Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία" (13-1-91) φασίζεται ρητά πως η ΕΟΚ και επιχειρηματικοί κύκλοι επιδιώκουν νέα κυβέρνηση ασταθιστική και πως γινώσκω έχει και ο Καραμανλής!.

Το που θα οδηγήσει αυτή η διαμάχη δε μπορεί να προβλεφθεί. Άλλωστε είναι χωρίς επιτυχία. Κι αν αλλάξει το επιτημίο, τα αποτελέσματα θα είναι ελάχιστο άδυνά για τη χώρα. Το ποιος θα πάρει τις μίζες δε μας αφορά. Το πρόβλημα είναι πως ναυές να μην πάρει; Το πως ναυέας απ' αυτούς να μην υποβληθεί με τη συγκατάθεση των ελληνικών λαού. Πως όμως θα συμβαλλούσε ε' αυτό με δεδομένης τις δυνατότητες μας; Όσο και όπως μπορούμε.

ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ

Παρακαλές της πρωτοχρονιάς επιτήρησε ο Κ. Μισσεράν με δράσεις περσέο και, φαίνεται, με τη συγκατάθεση όλων των πα-

λιτικών ευρεταύ της χώρας την αποφυλάκιση των χαν-νέων καθαρχών. Απέσπε, ήδω την σχεδόν ομόθυμη αντίδραση όλων των πολιτών. Ήταν η πρώτη νίκη των Ελλήνων.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

(συνέχεια από τη σελ. 1) το κδικό των φασιστοειδών.

Ακολουθούν των επόμενων Πέμπτη και Παρασκευή παλαιά ελληνοφιλία και αρχιάδων απροκάλυπτα τα ΜΑΤ και οι προβοκάτορες τους. Έκαψαν και κατέστρεψαν και προσπάθισαν να επείρουν τον πανικό στην Αθήνα. Όργιο φασιστικών ενεργειών και θάνατοι αθώων πολιτών από τη φωτιά που άναγαν εκόπιμα τα δακρυγόνα. Τις επιχειρήσεις διηύθυνε ο Έβερετ! Οι Ξυλοδαρμοί, ελληνοφιλίες και κατηγορίες σε παιδιά και φοιτητές (άσχετους, φυσικά, με τους εμνημενούς και τις ασκήσεις των προβοκατόρων της αστυνομίας) ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο.

Οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί έκαμαν επίδειξη αντιδημοκρατικότητας. Για όλα έλεγαν επί ώρες, εκτός από τα γεγονότα που ετάραξαν την Αθήνα.

Και τώρα που γράφονται αυτά, οι ίδιοι σταθμοί ουσιαστικά δεν πληροφορούν για τον πόλεμο στον κόλπο, ώστε να εκμηδυνισθεί καθαρή εικόνα των γεγονότων. Αλλά μας λένε ότι λένε οι Αμερικανοί.

Ενδείξεις ή υποδείξεις μαύρων ημερών που μας περιμένουν

* * *

Από το Α.Σ.Κ.Ε. στο Ε.Α.Μ., μέλος του οποίου ήταν ο καθηγητής Τερμπούρας:

«Τα θερμά μας συλλυπητήρια για το θάνατο του συντρόφου σας. Ο αγώνας μας είναι η απάντησή μας».

ΠΕΡΣΙΚΟΣ: Το αίμα είναι γεννότερο από το πετρέλαιο

(συνέχεια από τη σελ. 1)

τους για τη μοιρασιά; Η μέθοδος γνωστή: διάσπαση του αραβικού κόμματος, εσχατές, πόλεμοι. Άλλωστε, για την "πολιτεμένη", Αίψη, το αίμα των κρατών κοστίζει λιγότερο από το πετρέλαιο τους.

Η προέγερση του Κουβέιτ από τον Σαντάμ Χουσεϊν ήταν μια απαρδέκτη ενέργεια. Ήταν και ανόητη και προκλητική, γιατί έδωσε τη δικαιολογία στους άλλους. Θα μπορούσε να ανατραπεί το καθεστώς του Κουβέιτ από το ντόπιο κίνημα, του οποίου το 35% είναι Παλαιστίνια. Αλλά, για να είμαστε ακριβείς, ο κίνημας όλος της περιοχής είναι ένα έθνος. Ο χωρισμός των κρατών είναι τεχνητός, για να εξυπηρετούν οι αποικιοκράτες της Δύσης. Ο Σαντάμ Χουσεϊν και ο βασιλιάς Χουσεϊν της Ιορδανίας (μεταξύ τους συγγενείς και απόγονοι του βασιλιά Σαρίφ, με τον οποίο συνεργάστηκε ο Λύρενς της Αραβίας) έχουν περισσότερη σχέση με τη Μέκκα και τη Μέλινα, παρά οι Αμερικανοί με το Βιετνάμ, τον Παναμά και τη Γρενάδα, οι Ρώσοι με το Αφγανιστάν, τη Λιθουανία και τη Τσεχοσλοβακία, οι Άγγλοι με τα Φώκλαντ και οι Γάλλοι με τη Καλιφόρνια. Αν ο Σαντάμ είναι ο εσχατίας της Βαγδάτης, οι "εχθροί" είναι οι εσχατίες της κηρύνητας.

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ Από τα ΝΕΑ της 17/1/91